

Balada o prasnětle

Jim Čert

Temný stín mne polapil do hladového ticha.
Těžko lze si představit, jak zvadlé kytce se dýchá
Pestré vši se rozlezly do celého světa,
moloch krve ovládl svět a po nás zbude veta.

V dálce nám zasvitne světlo jediné,
možná, že se s ním někdy ztotožníme.
Je to Prasnětlo všeho poznání,
naše naděje, bolest i zklamání.

Krok za krokem neúprosně smrt se tiše blíží,
všem vládcům a zloduchům jejich plány zkříží.
V údivu a zármutku hledíme na ten svět,
co záhy hyne před očima jak bahenní květ.

V dálce nám zasvitne světlo jediné,
možná, že se s ním někdy ztotožníme.
Je to Prasnětlo všeho poznání,
naše naděje, bolest i zklamání.